

Skatteministeriet

19. maj 2015
J.nr. 15-0347404

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 394 af 19. januar 2015 (alm. del).

Benny Engelbrecht

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes vurdere udgifterne, hvis aftrapningen af børne- og ungedydelsen for familier med høje indkomster, der blev indført som en del af skattereformen i 2012, afskaffes igen fra og med 2015. Ministeren bedes angive udgifterne i tabelform umiddelbart, efter tilbageløb samt efter tilbageløb og ændret adfærd i mio. 2015-kr. for hvert år i perioden 2016-2020 og varigt.

Svar

Som led i 2012-skattereformen blev der med virkning fra 2014 indført en indkomstaftapning af børne- og ungedydelsen. Ydelsen aftrappes med 2 pct. af den del af indkomsten (indkomstgrundlaget for topskatten), der overstiger 723.100 kr. (2015-niveau). Børne- og ungedydelsen aftrappes således, hvis den ene eller begge ægtefæller hver især tjener mere end 723.100 kr.

Det skønnes, at den umiddelbare virkning af en afskaffelse af indkomstaftapningen er offentlige merudgifter på ca. 265 mio. kr. Efter tilbageløb skønnes merudgifter på ca. 200 mio. kr. årligt, og efter tilbageløb og adfærd skønnes merudgifter på ca. 110 mio. kr.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af en afskaffelse af indkomstaftapningen af børne- og ungedydelsen

Mio. kr. (2015-niveau)	Årligt
Umiddelbar mindreudgift	265
Mindreudgift efter tilbageløb	200
Mindreudgift efter tilbageløb og adfærd ¹	110

¹: Adfærdseffekter er beregnet på baggrund af Skatteministeriets StØV-model og kan afvige marginalt fra Finansministeriets skøn.

Kilde: Lovmodelberegninger på en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen. 2011-data fremskrevet til 2015 i overensstemmelse med Økonomisk Redegørelse, december 2014.

Den indkomstafhængige aftrapning af børne- og ungedydelsen indebærer, at marginalskatten er øget med 1,84 pct.-point for de personer, som får aftrappet børne- og ungedydelse, og hvor indkomsten ikke er tilstrækkelig høj til en fuldstændig aftrapning. En afskaffelse af aftrapningen af børne- og ungedydelsen vil således betyde en lavere marginalskat for de personer, der har indkomst i aftrappingsintervallet. Det øger gevinsten fra den sidste arbejdstime og må derfor påregnes at føre til længere arbejdstid¹. Samtidig vil en afskaffelse medføre større indkomstforskelle i befolkningen.

¹ Det bemærkes dog, at effekten modereres af en mindre indkomsteffekt, idet de berørte personer vil få højere disponibel indkomst (inkl. børne- og ungedydelse) ved en given arbejdsindsats og derfor må påregnes at benytte en mindre del af denne umiddelbare gevinst til at forkorte arbejdstiden. Den samlede effekt på arbejdsudbud vurderes imidlertid positiv.